

Branko Vujašinić

ISTAKNUTE OSOBE U
HRVATSKOM VODNOM
GOSPODARSTVU
KROZ POVIJEST

Tekst objavljen u knjizi Branka Vujasinovića : ISTAKNUTE OSOBE U HRVATSKOM VODNOM GOSPODARSTVU KROZ POVIJEST

Franković, Borislav (8.8.1931. Zagreb, 15.10.2006. Zagreb), građevinski inženjer.

Osnovnu školu i gimnaziju završio u Zagrebu te diplomirao 1956. godine na Hidrotehničkom smjeru Građevinskog odsjeka Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Poslije diplomiranja radio je kao suradnik u Zavodu za ispitivanje materijala i konstrukcija na Građevinskom odsjeku Tehničkog fakulteta. Od 1957. godine na radu je u projektantskom poduzeću Elektroprojekt u Zagrebu kojem je ostao vjeran do zadnjih dana. U početku je radio na hidrauličkim istraživanjima u Hidrotehničkom laboratoriju Elektroprojekta, zatim kao suradnik u Terenskoj službi na projektiranju i nadzoru na izvedbenom projektu odvodnog kanala HE Split (1958.), vodio je izradu investicijskih programa za HE Čakovec i HE Dubrava (1959.), radio na izradi osnovnog projekta hidroelektrana Srednje Drave (1964.)- usporedba varijanta dionica Botovo-Varaždin, izradio idejni projekt HE Varaždin i idejna rješenja HE Čakovec i HE Dubrava.

Kao glavni hidraulički inženjer za fizičke modele vodio je ispitivanja na nizu modela za razne oblike bunarskih preljeva (fundamentalno istraživanje), objekte na HE Senj (preljev i temeljni ispust brane Sklope, ulazne i izlazne građevine, ustave, kaskade, vodna komora), na dijelu objekata HE Cetina (ulazna građevina HE Zakučac, preljev i temeljni ispust brane Prančevići), obilazni rov brane Tikveš, preljev i temeljni ispust brane Mahabad u Iranu. Od 1968. godine voditelj je Hidrotehničkog laboratorija Elektroprojekta i izradio je više projekata i studija, radio je na ispitivanju projekta Majarrah Escape Regulator na rijeci Eufkrat u Iraku i na ispitivanju prigušivača vodne komore HE Orlovac.

Nakon predaje Hidrotehničkog laboratorija Građevinskom fakultetu (1970.) vodio je izradu idejnog projekta uređenja rijeke Drave nizvodno od brane Strmec, idejni projekt male hidroelektrane u brani Strmec, hidrauličku studiju Drave kod Varaždina, morfološku i hidrauličku studiju Drave od Borla do Varaždina, vodio je izradu glavnog projekta za HE Varaždin (1970.-1971.), idejno rješenje za HE Đurđevac i idejni projekat uređenja Drave u području akumulacije HE Varaždin (1970.-1971.), izradio je studiju Crpno-akumulacijske hidroelektrane Mosor (1971.), vodio je izradu izvedbenog projekta HE Varaždin (1972.), vodio je izradu idejnih projekata za HE Čakovec i HE Dubrava (1974.), izradio je studiju za izradu projekta energetskih stepenica Đurđevac i Barč (1975.), vodio je izradu dopunskog projekta za HE Čakovec (1976.) i izradio više studija za HE Čakovec i HE Varaždin (1977.), vodio je izradu, glavnog projekta za HE Čakovec (1978.), vodio je izradu izvedbenih projekata za HE Čakovec i MHE Čakovec (1980.-1981.), vodio je izradu glavnog projekta za HE Dubrava (1982.) i idejni projekt objekata za branu Sidi Yacoub (Alžir-1983.), vodio je izradu izvedbenih projekata za HE Dubrava (1984.), projekata za uređenje rijeke Drave (1984.) i drugih objekata (tunelski preljev, vodozahvatna građevina, temeljni ispust, obilazni tunel i dr.), izradio je Feasibility Study za dopunske radove na brani Aswan u Egiptu (1986.), izvedbeni projekt za HE Dubrava (1986.), projekt upravljanja 11 elektrana na Dravi i Muri (1987.), Pogonska pravila za rad HE Dubrava (1987.), Studiju utjecaja akumulacije Dubrava na podzemne vode (1987.).

Od 1988. godine tehnički je savjetnik. Vodio je izradu idejnog projekta VS Osijek, izradio Osnovno energetske rješenje Donje Drave, vodio izradu projekata za male hidroelektrane Dubrava i Čakovec, izradu idejnog i izvedbenog projekta obnove HE Zakučac, izradu idejnog projekta pražnjenja akumulacije HE Varaždin i dio idejnog projekta za sliv rijeke Cetine.

Od 1962. godine bio je asistent i vodio kolegij Korištenje vodnih snaga Građevinskog odsjeka Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog (kasnije Građevinskog) fakulteta u Zagrebu i od 1985. godine je biran u trajno zvanje predavača i vodio kolegij Korištenja vodnih snaga na Građevinskom fakultetu sve do odlaska u mirovinu 1996. godine, ali je ostao aktivan do 2000. godine.

U dugogodišnjoj stručnoj praksi bio je projektant i voditelj projekata te planirao i obavljao nadzor nad izvedbom višenamjenskih hidrotehničkih objekata i sustava u Hrvatskoj i u inozemstvu i bio specijalist za hidro-tehničke sustave i hidrauliku.

Vodio je sve faze izrade projekata HE Varaždin, HE Čakovec i HE Dubrava i malih hidroelektrana na istima, vodio je nadzor za vrijeme izvedbe ovih hidroelektrana, obavljao konzultantske usluge i dio tehničkih promatranja. Vodio je izradu idejnih projekata za druge hidroelektrane na Dravi i Cetini u Hrvatskoj i idejne i izvedbene projekte za objekte brane u Alžiru i studiju sanacije brane Aswan u Egiptu. I poslije prestanka rada hidrotehničkog laboratorija Elektroprojekta provodio je istraživanja na fizikalnim modelima svih objekata koje je projektirao kao i za pojedine objekte brane Sklope, za HE Orlovac, za vodospremu Oporovec, za hidraulički čvor i ustavu Palanjek na Savi, za projekt Majarrah Escape Regulator u Iraku, za temeljni ispust za branu Mahabad u Iranu a radio je i recenzije modelskih istraživanja. Izradio je veći broj studija i programa (Studija crpno akumulacijske HE Mostar, Hidraulička studija Velike i Male Neretve, Program za izradu kompleksnog rješenja vodoprivrednog sustava Drave, Studija hidroloških i morfoloških svojstava Drave na području HE Čakovec, Studija granulometričkog sustava dravskih šljunaka, Studija procjeđivanja ispod nasutih brana na aluvijalnoj podlozi, Studija o utjecaju na okolinu tri izgrađene hidroelektrane na Dravi te niz posebnih studija na istima. Izradio je niz recenzija investicijskih programa (HE Podsused, HE Jarun), idejnih projekata (brana Letaj, HE Podsused, HE Brodarci, HE Prančevići, HE Kraljevac, brana Koritnjak, brana i akumulacija Zavoj, Ciflik), glavnih projekata (brana i akumulacija Semeraž, Bovan, ispust HE Peruča, evakuacijski objekti brane Vrutci), idejnog i osnovnog rješenja HE na Dravi nizvodno od Varaždina, kompleksne studije hidroenergetskog korištenja Donje Drave. Vodio je modelska istraživanja CS TE Sisak i Rezayeh Project u Iranu, obavljao konzultantske usluge na izrađenim projektima i na objektima HE Rama (BiH), HE Kačjak, HE Ombla, HE Vinodol i Karun I Dam Spilway u Iranu. Od 1976. sudjelovao je više od dvadeset pet godina aktivno u radu međunarodne Potkomisije za Dravu s mađarskom stranom gdje su razmatrana pitanja kompleksnog rješenja korištenja i uređenja rijeke Drave od Legrada do ušća Drave u Dunav. Bio je izvanredan inženjer i stručnjak, izuzetno temeljit, marljiv, uspješan i inventivan u poslu, znanstvenik velikog radnog kapaciteta koji je iza sebe ostavio impozantan inženjerski opus, rješavao hidrauličke probleme i koristio kako fizičke tako i matematske modele te od prve generacije računala 1968. godine posebno poticao njihovo korištenje i primjenu na modeliranju koje je koristio već na rješavanju problema zasipanja akumulacije HE Varaždin. Stečeno znanje i iskustvo objavljivao je u mnogim stručnim i znanstvenim časopisima te sa znanjem engleskog, francuskog i njemačkog jezika sudjelovao s

referatima na mnogim stručnim skupovima u zemlji i inozemstvu objavio oko 45 stručnih i znanstvenih radova u stručnim glasilima ili na stručnim skupovima. Bio je član i djelovao u više stručnih društava, u časopisu Građevinar bio je vrlo aktivan član redakcije neprekidno od 1971. godine, u Savezu građevinskih inženjera i tehničara Hrvatske (SGITH) proglašen je zaslužnim članom (1981.), a za svestrani i uspješni rad na stručnom polju nagrađen je Ordenom rada sa srebrnim vijencem te je dobio Nagradu-priznanje Fonda "Jaroslav Černi" (1983.) za originalno i ekonomično projektiranje HE Čakovec. Svojim radom dao je veliki doprinos na području hidrotehnike svoje je znanje i iskustvo uspješno prenosio na mlađe generacije studenata i suradnika koje je poticao na kreativni razvoj.

(Lit.: Beraković Boris: Borislav Franković (1931.-2006.), In memoriam, Građevinar, Zagreb, 2006., 58,11, s. 955-956).